

Αν λοιπόν υποτεθεί , πως αληθεύει η δήλωση του Υπουργού Ναυτιλίας ότι: *“αν δεν έχουν χρήματα να καταβάλουν τους φόρους ας πουλήσουν τα ακίνητά τους*”, τότε, αποδεικνύεται για μια ακόμα φορά η ολοκληρωτική έλλεψη επαφής των ανθρώπων που ασκούν εξουσία, με την πραγματικότητα.

Ο υιός του sir John είναι μια κλασσική περίπτωση νεποτισμού. Από μόνο του αυτό, δεν είναι απαραίτητα κατακριτέο.

Μια ματιά όμως στην προσωπική ιστοσελίδα του (φιλοξενείται στο τέλος, μαζί με τις τρεις λέξεις από τις οποίες απουσιάζουν γράμματα...), μας φανερώνει ότι ουδέποτε έχει εργαστεί.

Μπορούν πολλοί συμπολίτες μας να τον θαυμάζουν για αυτό. Υποθέτω όμως, ότι δεν μπορεί να είναι σοβαρός λόγος να τον ψηφίζουν για αυτό, πράγμα προτίστως κατακριτέο.

Τέλος πάντων, μπορεί να τον θαυμάζουν μπορεί και να τον ζηλεύουν. Διότι ου παντός πλην ες Harvard, αν και άλλο πράγμα "κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου", έτσι γενικώς και αορίστως κι' άλλο παραστάτης σε summer school. Όλα τα υπόλοιπα δεν του ήρθαν δύσκολα. Το κόμμα, τον περίμενε, το κράτος τον περίμενε, το κοινοβούλιο τον περίμενε, όπως ακριβώς ο υπουργικός θώκος και η dolce vita.

Αυτό που δεν τον περίμενε, ατυχώς για τον ίδιο και δυστυχώς για αυτούς που το προτίμησαν με τον "σταυρό" τους, ήταν η επαφή του με την πραγματικότητα. Στα 44 σου χρόνια αν δεν έχεις κερδίσει αυτό το παιχνίδι, έχεις χάσει τα πάντα. Ιδιαίτερα αν υποδύεσαι τον πολιτικό.

Αν ζούσαμε σε μια χώρα όπου η αξιοκρατία είχε κάποια εφαρμογή στην καθημερινότητα, η δήλωση αυτή θα αρκούσε να αποτελέσει την ταφόπλακα της σταδιοδρομίας του οποιουδήποτε. Βεβαίως, αν ζούσαμε σε μια τέτοια χώρα, ο υιός του sir John, θα ήταν υποχρεωμένος να βρει μια εργασία, να αποδείξει την εργατικότητα, την τιμιότητα, την ορθή κρίση και την ηθική του στον ελεύθερο, ανταγωνιστικό, ενίοτε και άδικο στίβο της ζωής κι' όχι να κάνει τον υπεύθυνο στον "τομέα της Ναυτιλίας" στον "τομέα ανάπτυξης", κατά πως μας τα λέει το c.v. του, αλλά ωσαύτως και τον bon viveur στους διαδρόμους της Βουλής και αλλαχού.

Στο σημείο αυτό να θυμίσω το διάλογο ανάμεσα στον υπουργό Μαυρογιαλούρο (Δημ. Κωνσταντάρας) και τον κομματικό Γκρούεζα, (Διον. Παπαγιαννόπουλος) στην μεγαλειώδη κινηματογραφική απεικόνιση "Υπάρχει και φιλότιμο"

- *Και δεν μου λες Γκρούεζα, εσύ τι δουλειά κάνεις;*

- *Ε Ε εε, του κόμματος κύριε υπουργέ!*

Μάλιστα, σχεδόν μισόν αιώνα από τότε, που ο Αλέκος Σακελάριος γύρισε την παραπάνω ταινία, τα πράγματα είναι χειρότερα. Διότι δεν περισσεύει χώρος ούτε για χιούμορ και ο υιός του sir John, πάντα αν υποτεθεί ότι αληθεύουν οι δηλώσεις του, δείχνει να ζηλεύει τις ιδιότητες του συνονόματου, πρώην ηγέτη της παράταξης, που πίστευε ότι η Απωνία έχει πρωτεύουσα το Κύο.

Ευτυχώς που δεν ζει ο ιδρυτής της παράταξης.

[illegible]